

Corvers auteurschap van de *Brief aan de Hollandschen Tooneelbeschouwer* op stylistische en intertextuele gronden heel goed te verdedigen is. Om gelijke redenen acht ik Corver de auteur van de *Brief handelende over de Acteurs en Actrices van den Geweezene Amsteldamsche Schouwburg, Thans zig te Rotterdam bevindende, Benevens een Wederlegging tegen de Afgevergte Beoordeling, onlangs door een zoogenaamd Liefhebber der Schouw-Tooneele in't Licht gegeven, waar in 's Mans Onkunde duidelyk wordt aangewezen* (eind 1773), een antwoord op de *Afgevergte Beoordeeling* (6 november 1773), omdat die brief in argumentatie en structuur het vergelijkbare argument in de *Tooneelaantekeningen* voorafschaduwet.

34) Notulen van Geïnteresseerden, 29 december 1775, 12.

35) *Stijl, Het Leven van Jan Punt* (1781) 59-60 in algemene zin; Corver, *Tooneelaantekeningen*, 79-81 is specifieker. Hij meldt dat er schouwburgbiljetten op zijn koetsje werden geplakt om hem te vernederen en hij geeft een uitspraak van een 'burger' die vanuit statusoverwegingen eigenlijk boven Punt uit moest bieden, maar dan het risico liep met de 'grooten' in conflict te raken. Punts gedrag verstoorde de sociale rangorde dus ook in bredere zin.

36) Notulen van Geïnteresseerden, 10-11.

37) Notulen van Commissarissen, 22 december 1775, 68-69. Cursief is onderstrepingen in het origineel.

38) Klassiek is Marlowe's 'Venus' Nun', Hero. In ons land verschijnen werkjes onder titels als 'Venus' minziek klooster' etc. De *Physiologie van Rotterdam* (1844) 44-45, benadrukt het traditionele van het verband, als gesproken wordt over de stichting van klandestiene kloosters in Rotterdam na 1813.

39) Corver, *Tooneelaantekeningen*, 172.

40) Notulen van Commissarissen, 10 maart 1777, 86-87. Er worden in dezelfde passage nog een aantal mensen ontslagen, maar ook wordt besloten Matteucci, de danser, met zijn knaap en meisje te behouden en Mietje de Bruin beter te betalen. Men wilde de troupe dus ook sexueel aantrekkelijker maken, wat de door mij gehanteerde context aanscherpt.

41) Geciteerd in Haverkorn, *Rotterdamsche Schouwburg*, 177-178. Corver, *Tooneelaantekeningen*, 171, geeft in directe rede de dialoog tussen Punt en de Commissarissen. Onduidelijk is hoe hij die precieze informatie kon krijgen. In grote lijn geeft zijn verhaal wel aan wat ook in de brief aan Dijkman staat.

42) Notulen van Commissarissen, 79. Het verzoek werd haar geweigerd. Ze verliet zeer geagiteerd de vergadering. Mietje de Bruijn had overigens behalve haar geloof ook haar reputatie voor een dergelijk optreden mee: op 10 april 1780 doopt de pastoor van de Steigerse kerk haar onwettig kind met de protestantse Pieter Caarten, die we als toneelliefhebber ook kennen als intekenaar in het genootschap *Venrooij en Finis*. GAR, GS, inv. nr. 3, bevat bovendien een verrukt versje op haar van Van Spaan. Volgens Haverkorn belandde ze in een klooster.

43) Henk Gras, 'Wat er aan de schouwburg vooraf ging: vorming en structuur van het veld van theatrale vermakelijkheden in Rotterdam, ca. 1640-1773', in: *Rotterdams Jaarboekje* 1997, 152-212.